

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Tư, ngày 27/07/2022.*

*****

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 958

“TÔI KHÔNG CÓ NHÀ CHỈ LÀ KHÁCH”

Chúng ta đến thế gian này một thời gian ngắn rồi chúng ta sẽ ra đi. Chúng ta giống như một lữ khách. Trần gian chỉ là quán trọ.

Hòa Thượng nói: “**Ở thế gian này, tôi chỉ có quyền sử dụng, không có quyền sở hữu**”. Nếu chúng ta chỉ có quyền sử dụng thì chúng ta sẽ rất tự tại. Người mà có quyền sở hữu thì sẽ phải lao tâm khổ chí. Chúng ta đến thế gian này chỉ như một người khách qua đường. Nếu hiểu được điều này thì chúng ta sẽ đến rồi đi rất tự tại.

Trong nhà Phật có câu: “**Vạn ban tương bất khứ, duy hữu nghiệp tùy thân**”. Khi chúng ta rời xa thế giới này, chúng ta không mang theo được bất cứ thứ gì. Chúng ta chỉ mang theo nghiệp, nghiệp thì có nghiệp thiện hoặc nghiệp ác. Chúng ta tạo nghiệp thiện thì sẽ đi vào ba đường thiện, tạo nghiệp ác sẽ đi vào ba đường ác. Nếu chúng ta tạo tịnh nghiệp thì chúng ta sẽ về thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta biết rõ điều này thì không có lý do gì để chúng ta tạo nghiệp ác.

Chúng ta phải xem thế gian như một quán trọ còn chúng ta chỉ là khách. Nếu chúng ta biết được chúng ta chỉ là khách thì chúng ta không cần phải tranh danh đoạt lợi, chìm đắm trong “**danh vọng lợi dưỡng**”.

Khi Tịnh Tông Học Hội nhắn tin cho tôi biết Hòa Thượng đã vãng sanh, tôi cảm thấy rất bình thản. Sinh – Lão – Bệnh – Tử là một định luật không thể tránh khỏi. Năm 2010, khi tôi đến đạo tràng của Cư sĩ Lâm ở Singapore, khi đó tôi đang dịch bộ đĩa Hòa Thượng giảng “**Kinh Vô Lượng Thọ**”, tôi hướng về Ngài hồi hướng để Ngài được tăng phước thọ.

Chúng ta đã học được gần 1000 đề tài trong loạt bài “**Chuyên đề khai thị 1200 đề tài**” của Hòa Thượng, đó là những công đức chân thật mà chúng ta đã làm được để hồi hướng cho Ngài. Chúng ta là người con khi Cha Mẹ mất thì chúng ta phải tiếp nối truyền thống của gia đình. Chúng ta là người học trò thì chúng ta phải tiếp nối sự nghiệp của Thầy. Khi tôi gặp được pháp của Hòa Thượng, tôi đã toàn tâm toàn ý để phiên dịch. Tôi đã dịch những bài

giảng của Hòa Thượng hàng chục ngàn giờ. Từng lời dạy của Hòa Thượng đã thấm sâu vào máu của tôi nhưng đến nay tôi thật sự vẫn chưa làm tốt. Những lời dạy của Ngài rất thiết thực, không có những lời nói hoa mỹ. Những lời Ngài dạy là những điều Ngài đã thực hành suốt một đời.

Trong bài học gần đây, Hòa Thượng nhắc chúng ta trước tiên phải chọn pháp môn, sau đó là chúng ta chọn bạn đồng tu, rồi đến chọn một người Thầy, chọn hoàn cảnh để tu hành. Chúng ta chọn pháp tu tương ứng với căn tính của mình. Hòa Thượng không nói chúng ta phải chọn pháp môn niệm Phật. Ngài đến Thiên đường thì Ngài giảng Thiên Tông. Ngài đến Mật Đường thì Ngài giảng Mật Tông. Ngài đến Giáo đường thì Ngài giảng về sự tái sanh của Chúa. Người thế gian họ nói ra là để được lợi ích cho chính mình, cho bá đồ của mình nhưng Hòa Thượng không bao giờ bảo mọi người phải đến nghe Ngài giảng, phải đến với pháp môn niệm Phật.

Hòa Thượng nhắc chúng ta rằng xã hội hiện đại chạy theo vật chất mà thiếu đi đạo đức vậy thì tất cả tôn giáo phải quay về làm tốt vai trò giáo dục. Mỗi tôn giáo chỉ cần làm theo lời giáo huấn của Giáo chủ thì thế gian này sẽ dần dần tốt đẹp. Khi ở Singapore, Hòa Thượng đã liên kết được 9 tôn giáo. 9 tôn giáo đoàn kết như anh em một nhà, cùng giúp nhau phát triển. Khi Hòa Thượng đến nước Úc, Ngài cũng tiếp tục liên kết các tôn giáo. Ngài tổ chức những buổi dạ tiệc ấm áp, mời tất cả các tôn giáo cùng tham gia để tạo ra một môi trường cùng học hỏi, xóa bỏ đi sự phân biệt.

Hòa Thượng dạy chúng ta mỗi người phải tự chọn cho mình một lối đi. Lối đi đó phải chân thật giúp chúng ta có một kết quả tốt. Ngài dạy chúng ta phải chọn bạn để cùng khích lệ, cùng tiến bộ. Ngài dạy chúng ta chọn một người Thầy có sự truyền thừa. Thí dụ như chúng ta đi ăn phở, ăn bánh chúng ta cũng muốn chọn quán nào có sự truyền thừa. Những quán ăn đó sẽ làm món ăn đó ngon hơn vì họ đã có nhiều năm kinh nghiệm. Chúng ta chọn một vị Thầy có sự truyền thừa chứ không chạy theo những vị Thầy nổi tiếng. Chúng ta phải chọn những hoàn cảnh mà hỗ trợ chúng ta tu hành tốt hơn, không làm chúng ta bị thoái tâm.

Hòa Thượng đi khắp thế giới, khi có người xin quy y với Ngài thì Ngài nói: *“Tôi chỉ là một vị Tăng trong Tăng đoàn. Tôi chỉ đại diện Tăng Đoàn làm Lễ quy y cho các vị. Vậy thì các vị quy y với Tăng đoàn chứ không phải quy y với Tịnh Không tôi!”*. Khi mọi người lễ lay quy y thì Hòa Thượng đứng dậy nói: *“Tôi phải đứng dậy để các Ngài lễ lay mười phương Chư Phật. Nếu các vị lễ lay tôi, các vị tưởng rằng trở thành học trò của tôi thì sai rồi!”*.

Chúng ta không có nhiều thời gian tu tập thì chúng ta khó nhận ra được chân giá trị. Có những người ở bên cạnh Hòa Thượng nhưng cũng chưa dành đến mấy chục ngàn giờ để nghe. Khi nghe tin Hòa Thượng ra đi tôi có cảm xúc giống như mặt trời trí tuệ đã tắt. Người đời sau không còn trực tiếp được nghe những lời chân thật từ Ngài.

Khi Hòa Thượng đến Úc Châu, Tịnh Tông Học Hội mua một nhà thờ nhỏ. Hòa Thượng vẫn giữ nguyên cây Thánh giá, tượng Đức Mẹ Maria, kính pha lê bên trong nhà thờ. Đến ngày Giáng Sinh, Hòa Thượng vẫn cho treo đèn, kết hoa, thắp nến trang trọng. Mọi người hỏi thì Hòa Thượng nói: **“Chúng tôi đến đây để làm đẹp hơn những gì các vị có chứ không phải để thay đổi!”**. Ngài không có **“tự tư tự lợi”** mà chân thật hy sinh phụng hiến. Chúng ta nhắc lại những điều này để chúng ta biết như thế nào là một người chân thật tu hành. Chúng ta phải hoàn toàn vô ngã thì mới có thể vị tha được. Nếu chúng ta còn cái ngã thì sự vị tha của chúng ta không trọn vẹn.

Cả một đời của Hòa Thượng đã làm như tiêu đề của bài hôm nay: **“Tôi không có nhà chỉ là khách”**. Cuộc đời của Ngài là tam bất quản: **“Không quản tiền, không quản việc, không quản người”**. Ngài đến thế gian như một Lữ khách. Hôm nay Ngài ra đi cũng như một Lữ khách quay về cố hương.

Tôi có thời gian được lắng nghe, được học hỏi từ cuộc đời của Ngài. Tôi đã dịch những bài pháp Ngài giảng từ khi Ngài bắt đầu xuất gia đến khi Ngài ra đi. Chúng ta may mắn được học hỏi từ hành trình cuộc đời 96 năm của Ngài. Ngài chân thật là **“chí công vô tư”**. Ngài chân thật làm được giống như những lời Ngài nói: **“Cả đời tôi là một mảng chân thành”**.

Chúng ta đã được học sự giáo huấn của Ngài rất nhiều năm. Chúng ta sâu sắc hiểu được như thế nào là một đời tận lực hy sinh phụng hiến, một đời vì người khác lo nghĩ. Ngài đã hơn 60 năm giảng Kinh, nói pháp liên tục như một chiếc đài nghe pháp. Chiếc Đài nghe pháp này không hoạt động bằng pin mà hoạt động bằng năng lượng sống.

Hòa Thượng nói: **“Tôi là người xuất gia. Cả đời tôi không có quyền sở hữu chỉ có quyền sử dụng”**. **“Xuất gia”** là ra khỏi nhà. Ngài không có nhà thế tục và Ngài cũng phát nguyện ra khỏi ngôi nhà phiền não, ngôi nhà sáu cõi luân hồi. Chúng ta cho rằng chúng ta có nhà, có tài sản nên chúng ta dính mắc. Hòa Thượng chỉ có quyền sử dụng nên Ngài không phải bận tâm. Ngài coi trần gian như một quán trọ nơi để Ngài tận tâm tận lực hy sinh phụng hiến vì chúng sanh.

Một đời người tận tâm tận lực đến mấy thì khi ra đi mọi việc cũng không thể trọn vẹn. Thích Ca Mâu Ni Phật là bậc phước đức, trí tuệ tròn đầy nhưng khi Ngài ra đi, chúng sanh có người tiếp nhận, có người không tiếp nhận pháp của Ngài, có người đã quay đầu nhưng cũng có người không quay đầu. Chúng ta là những người tiếp nối, chúng ta phải nỗ lực học theo các Ngài. Chúng ta cũng xem thế gian như một quán trọ, chúng ta phải diễn hết những vai trò của mình để rồi chúng ta cũng sẽ ra đi.

Khi giảng “**Kinh Vô Lượng Thọ**” Hòa Thượng nói: “**Các vị hãy xem Thích Ca Mâu Ni Phật có một ngày nghỉ hè không! Hay Ngài dùng tất cả thời gian có mặt ở thế gian để tận tâm, tận lực vì chúng sanh. Thời gian dành cho chúng sanh còn không có thì làm sao chúng ta có thời gian nghỉ ngơi**”. Hòa Thượng mượn hình tượng của Thích Ca Mâu Ni Phật để nói nhưng cả đời Ngài cũng đã tận tâm tận lực không một ngày ngơi nghỉ. Suốt 60 năm, ngày nào Ngài cũng giảng Kinh, thuyết pháp, đó đều là những lời giáo huấn vô cùng thiết thực với chúng sanh.

Chúng ta mang thân xác tứ đại, thân xác chúng ta được hợp thành từ đất, nước, gió, lửa. Hòa Thượng dành cả cuộc đời giảng Kinh nói pháp, với hơn 60 năm bốn ba khắp nơi trên thế giới. Cuộc đời Ngài chính là bài pháp, là sự nhắc nhở với chúng ta. Vô thường, Sinh – Lão – Bệnh – Tử là đáng sợ, không dễ dàng như chúng ta nghĩ. Khi giảng “**Kinh Hoa Nghiêm Áo Chũ**”, Hòa Thượng nói: “**Tôi đã giảng Kinh, thuyết pháp suốt 36 năm không ngơi nghỉ. Không một ngày nào là tôi không niệm Phật, tụng Kinh thế mà ngày nào phiền não trong tôi cũng dậy khởi**”. Hòa Thượng suốt 36 năm tu hành miên mật nhưng cũng không dễ dàng để đối trị tập khí, phiền não. Tất cả đều là biểu pháp nhắc nhở chúng ta. Chúng ta phải dụng công, nỗ lực nhiều hơn!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!